

סר החופה

הנוער המתנדב

אב חשפ"ב

יום הולדת לאחריות

לפני כמעט שבועיים חגגנו יום הולדת שנה לנוער.

שנה שעברנו בה המון, שנה שהייתה מלווה באין-סוף קשיים, אך גם באין סוף נתינה.

זכינו בשנה אחת להקים דבר שלוקח כמה שנים טובות בשביל להקים אותו.

תנועה שלמה וגדולה המאחדת מאות בני נוער מכל הסוגים, מכל המקומות בארץ וכל אחד מרקע ששונה משל חברו- וביחד, כולנו, הצלחנו לתת מעצמנו

לאחרים ולעולם מה שלא כל אחד זוכה לתת.

למעלה ממאתיים התנדבויות עם מעל אלף מתנדבים מכל הארץ- תחשבנו כמה טוב זה עושה לעולם.

אבל למה בכלל שנחגוג יום הולדת ונתרגש כל כך?

מה כל כך מיוחד ביום הולדת? זה לא שהשתנה משהו דרסטי בנוער..

ננסה רגע להבין את המשמעות של המושג יום הולדת.

יש את המשפט המוכר, שמדבר על יום הולדת רגיל של אדם ואומר- "יום הולדת הוא היום שאלוקים החליט שצריך אותך בעולם".

מה הסיבה שאדם מגיע לעולם? כי צריך אותו פה. כי יש לו תפקיד בעולם. יש לו שליחות, והוא- ורק הוא- צריך ויכול למלא אותה.

זה מה שאנחנו חוגגים ביום הולדת. אנחנו מציינים את התאריך בו נולדנו.

אבל ההסתכלות מעבר לרק ציון תאריך, שמחה ומסיבות- היא האחריות.

תאריך יום ההולדת מגיע אלינו כתזכורת- תזכור שבאת לפה כי יש לך שליחות בעולם. ואתה צריך לבצע אותה.

יום הולדת הוא תאריך של אחריות. להבין שאתה לא סתם בעולם, אלא צריך אותך פה. אתה לא פה "סתם".

יש לך אחריות על הכתפיים- לדאוג למלא את השליחות שלך, כי זאת שליחות שרק אתה יכול לבצע.

וגם אצלנו, בנוער שלנו, לא באנו לפה סתם. התנועה הזאת לא הגיעה לפה סתם, אלא כי יש לה שליחות.

מה השליחות? לעזור לכל אדם שזקוק לעזרה, להרחיב את מעגל הנתינה גם לשאר האוכלוסייה, לפרסם ולהעלות את החשיבות לנתינה ולהיות בכל מקום

שצריך אותנו, שאף אחד לא ישאר לבד ומאחור.

שאם יש אדם שאין לו מה לאכול- לדאוג לו ולהשיג לו אוכל שהוא יכול להכניס משהו לפה.

שאם יש איזו קשישה עצובה בבית חולים שמרגישה לבד- לבוא לשמח אותה ולהעלות לה חיוך על הפרצוף, שלא תרגיש לבד.

שאם עמותה שרוצה לעזור לאנשים נזקקים וחסרים להם מתנדבים- לבוא ולתת להם כתף במה שצריך.

שאם יש לי חבר או חברה שעברו קושי מסוים ומתקשים לעבור אותו, לבוא ולהיות איתם, לתמוך בהם.

ועל מי האחריות? על מי האחריות לדאוג למלא את השליחות הזאת?

האחריות היא על כולנו. על כל אחד ואחת שבאו לכאן, לתנועת "הנוער המתנדב", בין אם הוא בעל תפקיד ובין הוא פעיל סטנדרטי. בין אם הוא מהראשונים

בתנועה, "הוותיקים", ובין הוא פעיל חדש.

האחריות היא על כולנו.

וכל אחד שנמצא פה, זה כי יש לו מה לתת. כל אחד יכול לתרום את התכונות המיוחדות שלו בשביל שנוכל לעמוד בשליחות שלנו פה.

אז יום הולדת, הוא גם חגיגה. אבל בעיקר- הזכרת אחריות. אחריות על השליחות שלנו.

אני מאמין שבעזרת הכוח של הנוער, והאש שיש בעיניים של הפעילים, אנחנו נצא לשנה אפילו יותר משמעותית מזו שחלפה, ומאמין שבעזרת כולם נוכל

למלא את השליחות שלשמה הנוער המתנדב בה לעולם.

מאמין בכם, בנו. ♥

ימי הולדת

אביגיל קוריש, ג', 17

נריה טוביאנה, ג', 16

תפארת, ד', 15

איתמרצון, ה', 18

נילי קסטל, ו', 17

רחל ליכטנשטיין, ט', 14

מיטב סבן, י', 16

שרון, י', 18

שירה נעמה גולדמן, י"ט, 17

מירי נאמבורג, כ"ה, 15

יעל קליין, כח, 15

צופיה אלפסי, כ"ח, 17

Happy Birthday

כולם מחטטים בעניינים שלא שלהם!!!

ברצינות אבל 😊

10:56

פנייתך התקבלה, אנו מתנצלים מראש על העיכוב - אנו עוסקים בפניות קודמות, נשתדל להתפנות בהקדם 🌟

✓ 10:59

אתה בעצם מתאר פה בעיה שכיחה לחלוטין ומצבנת גם של אנשים עם אף ארוך בכל זאת - יהודים שמחטטים בעניינים של אחרים. עכשיו, אני לגמרי מבינה אותך, לגמרי.

אבל יש בעיה אחת, שמעתי המון אנשים מדברים על הרכילויות בנוער וכלזה, אבל, הם בעצמם מרכלים, עכשיו חברים, זה לא עובד יחד. או שאתם לא רוצים שירכלו עליכם, ואתם לא מרכלים, או שלא אכפת לכם, ואתם עדיין לא מרכלים. יש עוד משו ששמתי לב אליו, הרבה צועקים על הרכילות שיש, אבל מחיים אותה, זאת אומרת, מחטטים לאיזה זוג לצורך העניין בעניינים שלהם, ואז אומרים טוב, די לרכל עליהם, לא יפה, ואז אומרים יואו איזה זוג חמוד, ראית מה הם עשו אתמול? ופה בעצם יש לנו סתירה עמוקה, חברים.

קייצר, מה שאני אומרת זה באמת שכל אחד ישמור על הפה שלו, ושכל אחד יחשוב מה הוא היה רוצה שיקרה אם הוא היה במצב כזה, זאת הדרך היחידה לעשות שינוי, כי בסופו של דבר, אני לא יכולה לבוא ולסתום לכל אחד את הפה כשהוא מתחיל לרכל שמירת נגיעה, בכל זאת 😊

יאללה, יומקסימושלמלבב גמוני 😊

✓ 11:05

בגלל שאני ממש קטנה אני לא מרגישה חלק מכולם וזה ממש מעצבן. כי אני כן רוצה לבוא להתנדבויות אבל אני ממש מתביישת מכולם. רק עם אני הולכת עם אחותי אז אני בסדר כי אי אחתה אבל בלעדיה אני פשוט מרגישה שאני לא עושה שום דבר 😞

11:23

פנייתך התקבלה, אנו מתנצלים מראש על העיכוב - אנו עוסקים בפניות קודמות, נשתדל להתפנות בהקדם 🌟

✓ 11:28

אז אני אחלק את הבעיה שאת מתארת לשתיים:
1. את קטנה ולא מרגישה חלק,
2. מתביישת אז מגיעה רק עם אחותך.

עם בעיית הגיל אנילי ממש מה לעשות, אבל אני חושבת שאת כן יכולה לבוא ולקחת חלק ופאזא מתחבר עם הבעיה השניה תבואי, תכירי אנשים, את יכולה לבקש ממישו שיעשה לך הכירות, בסופו של דבר, כולנו פעם הגענו והיינו צריכים להכיר אחרים, תתגברי על הבושה הראשונית, כי היא באמת שווה אתזה בגלל האנשים המדהימים שנמצאים בנוער ואת זוכה להכיר אותם 😍 בנוסף, הייתי ממליצה לך להגיע עם חברה/ לקבוע עם חברה שתגיעו יחד להתנדבות מסויימת ואז את לא תהיי לבד, אבל תוכלי לפתח חברויות חדשות.

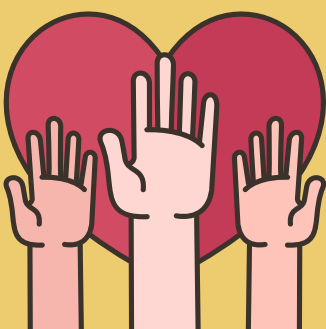
ואם כבר העלת את עניין הגיל, אז עם כל הצער שבדבר, הגיוני למה נרתעים מילדים בחטיבה, לא בקטע רע, אבל הרבה מאיתנו בשלב זה או אחר של התיכון, ככה שאני יכולה להבין למה אנשים חשים רתיעה מסויימת לפנות לצעירים יותר, למרות, שברגע שהם יפנו הם יבינו איזה אנשים נפלאים אתם. 😊 יומלבהצלחה

✓ 11:35

הודעה

הודעה

אז מה עשינו החודש?

התנדבות עם ילדי צמי"ד

התנדבות לבנים בקו החסד

פתיחת הרשמה לסמינריון

התנדבות בבית של אביה

פתיחת חופש של מחוז בנימין

התרמות לנוער

התנדבות בעמותת תכלית

חפש ת'רכז היה פסיכיי

חגיגות שנה לנוער

סמינריון קיץ

שימוח חולים בשערי צדק

שימוח בבלינסון של מחוז מרכז

התנדבות חקלאית באפרת

מחוז בנימין בהתנדבות מטורפת

התנדבות לבנות בקו החסד

התנדבות לבנות במחוז צפון

1. רק אני חושבת שכל החברה של הרבכה ממש שווים

2. הי, נמאס לי שכל הזמן אתם הולכים לשמח חולים רק בשערי צדק יש עוד בתי חולים בירושלים...

נ.ב: תשתדלו לבקר גם בעוד מחלקות חוץ מילדים
מטורפת עליכם:

3. לעצבן את נעם ורננה לפני התנדבויות - ואו

4. טביעת האצבע שלי בטלפון של שובאל:

5. הרגע הזה שאתה מדבר שנה עם משהו מהנוער ואז פוגש אותו בהתנדבות ושעה לא קולט שזה הוא...

6. כתבתי על הקיר בסמינריון את מספר הטלפון של אחת החברות שלי 😡

7. הייתי בטוחה שיוני ותפארת אחים 😊

הכר את המתנדב/ת - שאלות:

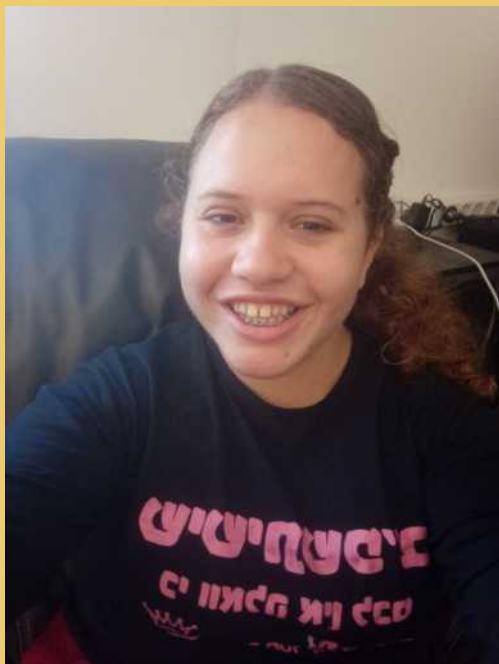
מעין לסקר ויערה דמארי

1. שם ושם משפחה
2. איפה אתה גר?
3. באיזה ישיבה/ אולפנה אתה לומד?
4. באיזה כיתה אתה?
5. מאכל אהוב
6. איך הגעת לנוער?
7. מה אתה חושב על היורים שלנו?
8. באיזה צוות אתה בנוער?
9. מספר טלפון
10. צבע מברשת שיניים
11. מקצוע אהוב
12. איזה מגמה אתה?
13. התנדבות שזכורה לך במיוחד

הכר את המתנדב

1. אליאל טוביאנה
2. פיסגת זאב עיר הקודש
3. קול מבשר מבשרת
4. י' המלכים
5. וואי יש מלא לא יודע המבורגר נראלי
6. אוקי זה התחיל שמנזלי בא אלי לפני שנה בסמינריון של אריאל והוא אמר שלי שמקימים תנועה כזאת של נוער מתנדב ולא עניין אותי ולפני כמה חודשים רבקה התותחית הביאה אותי
7. ואלה יורים תותחים מעריך אותם ממששש
8. צוות דולפינים שליטה
9. 0585837045
10. איזה אחת?
11. מגמת ארץץ
12. תתפלאו אבל מתמטיקה
13. ההתנדבות הראשונה שלי עם דידי ושטרית היה פסיכי וקורע

הכר את המתנדבת

1. נחלה שפיץ (נחלס)
2. בחור שנקרא נריה
3. נריה ("תודה שבחרתן נריה")
4. סיימתי שישית כמו רוב הנוער
5. שוקולד וגלידה
6. שבועתי אחותי הקימה את הנוער והיא חפרה לי מלאא ואחרי שבוע מההקמה הייתי בנוער
7. מטורפיםםם, והם משקיעים בטירוף בשביל הנוער הזה
8. כרגע אני עדיין לא בצוות
9. 05855*** (חפשו את המשך בקבוצות פעילים, אני בכל הקבוצות)
10. בבית כחול עם לבן ויש עוד אחת מהאורטונדט בצבע כתום
11. פיזיקההה (פיזיקה נהנות יותר)
12. שיעור חינוך/ שיעור מוטב (שזה שיעור חופשי למי שעושה פיזיקה/ ביולוגיה)
13. ההתנדבויות של החלוקת גלידות הראשונה שהייתה בחופש שעבר והייתה נדירההה בטירוףףף

הכר את המתנדב

1. עמישב רכל
2. עלי חיבנה ותכון
3. ישיבה לצעירים שומריה
4. י"א ככן יכול להיות אבשלן 😊
5. עלים פיקנטים של העץ הטופצ'י שגדל בהרים הנורבגים
6. אהמ וואי כבר לא זוכר
7. את באמת שואלת את זה??
8. רכז מחוז בנימין הזאבים 😎
9. הופהה נפתחנו? סתם סתם 0559416262
10. ירוק מגניב
11. צלם
12. פחח מזה מגמה?
13. שחילקנו אוכל להומלסים בירושליםםם

הכר את המתנדבת

1. שירה נעמה גולדמן
2. הר ברכה
3. אולפנת צביה הר ברכה
4. עולה לי"ב
5. פסטה
6. דרך שובאל היו"ר המהולל
7. מלכים אחד אחד
8. בשום צוות
9. 0522180410
10. כתום
11. תיאטרון
12. מגמת תיאטרון הכי שווה
13. החתונה הראשונה

כשניסיתי לפתור את החידה הבלשית שהבאתי לכם החודש קצת הסתבכתי, לא יודעת מה איתכם (אולי אתם יותר גאונים ותצליחו לפתור בדקה?). מהסיבה שאני ממש מתוקה אתן לכם רמז קטן: מדגישה שהדוור הוא גם מחלק העיתונים. מקווה שעזר לכם. לאיזון הבאתי לכם חידה ממש נדושה.

חידה בלשית

איש עשיר גר לבד בבית קטן. בגלל שהוא היה נכה הוא הזמין הכל במשלוח הביתה. הדוור העביר מכתב ביום חמישי וראה שהדלת פתוחה. דרך הפתח הוא ראה את האיש שוכב בשלולית של דם שכבר התייבשה. על המרפסת היו 2 בקבוקים של חלב, העיתון של יום ראשון, מגזין, פלייר, ודואר שלא נפתח. כששרלוק הולמס הגיע לזירה הוא אמר לשוטרים לעצור את הדוור. איך הוא ידע שהוא הרוצח?

חידת הגיון

האם מותר לאדם לשאת את אחות אלמנתו?

תשובות מהמדור הקודם:

חידה בלשית: אכלה ללא

הקצפת ובקצפת היה הרעל

חידת הגיון: התשובה היא

בכלל אחד

(הצלחתם?)

תאיר כהן

מדור הומור

הבדיחה הזאת הכי הצחיקה

אותי

מעכשיו במדורים הבאים אסמן איזו בדיחה אותי באופן אישי הכי הצחיקה. איזו בדיחה הכי הצחיקה אתכם?

שמעתם על ההוא שזרק על גאולה אבן, השליך על רותם סלע ועל אסף גרניט?
אם לא הבנתם את השטויות שלי, לא נורא, חיים יבין.

כשמדען אוהב מדענית הוא מציע לה ניסויים?

באיסטנבול לא סוגרים דלתות, הם טורקים.

“מה עושים גויים כשהם יענים?”
נזכרים.”

איך נעיר ירק שנרדם?
"בזילי, קום!"

יום שני בערב. 19:30. תזכורת בפלאפון- מחר יש נוער!! קפצתי משמחה, רצתי על המקלחת ועד 20:00 כבר הייתי בחוץ החלום השני. אה רגע, זה לא מתחיל מיפה. זה התחיל שבוע שעבר כשנעם שלחה את ההושעה בקבוצת פעילים. התרגשתי כל כך. הסטתי קווצת שיער לא רצויה ממצחי ועיניתי את כל התוכניות שליף הטיול בצפון יחכה, העבודות חופש יעלו אבק במגירה, ואני אלך לנוער, להתנדב, לפגוש חברות וחברים ולעשות לעצמי ולאחרים טוב על הלב. בבוקר למחרת כשהתעוררתי היה עוד חושך בחוץ. הסתכלתי בשעון והוא היבהב על השעה 5:00 לפנות בוקר, פיהקתי פיהוק, ורצתי ליטול את ידיי בשמחה. בשעה 5:30 כבר יצאתי החוצה אל צינת הבוקר. מיהרתי על תחנת האוטובוס, הספקתי את האוטובוס הראשון וגם את האוטובוס השני, הגעתי ראשונה למרכזית ודיברתי עם נעם ושובאל על כמה דברים שרציתי לדבר איתם מזמן, נסענו להתנדב בשע"צ וניגנתי כ"כ מדהים עד שאמא של חולה סרטן ביקשה את המספר שלי כדי שאבוא כליום לשמח את הבן שלה, באגודת אפרת סיימתי לארוז לפני כולם וגם עזרתי לאחרים לסיים, בהתרמות בעיר התרמתי 3,000 ₪ בחצי שעה וקיבלתי מגש פיצה על זה, הלכתי לתחנה מוקפת בחברים, עליתי על האוטובוס בחיוך, הגעתי הבייתה, התקלחתי, פיהקתי פיהוק ארוך נכנסתי למיטה ונרדמתי בחיוך.

וואו. וואו סטופפ. אתם באמת חושבים שזה מה שקרה? אני אומנם צהובה על הנוער אבל לא לא שמתי לי שעון מעורר ערב לפני ובטח שלא הצלחתי לקום ב5 בבוקר. אז ככה, ערב לפני שיחקתי עם אחים שלי עד רבע 2 לבילה. זכרתי שיש התנדבות אבל נו בטוח שאני אקום. נרדמתי על המשחק והתעוררתי ברבע 4 נכנסתי להתקלח התלבשתי הכנתי אוכל ויצאתי לתחנה. לפני שהגעתי אליה ראיתי שהאוטובוס עוזב את התחנה. פיטפסתי. האוטובוס הבא עוד שעה. בחצי שעה הקרובה קיללתי בליבי את כל מי שיכלתי על עובדת היותי גרה בחור עולמים. אחרי חצי שעה עזר לי עוד טרמפ שאומנם מקדם אותי אבל לעבר החור הבא. וגם שם קיללתי בליבי את כל אנשי היישוב שם שמה אין להם רחמנות ואני בדרך להתנדבות. פתאום קיבלתי שיחה מנעם: "מה קורה? יכולנו להכניס לבית חולים רק 10 אנשים ואת מהם אבל את לא פה אפשר להכניס משהי במקומך?" ניסיתי להבין אם יש לי סיכוי וכשהבנתי שלא אמרתי לה שיחליפו אותי. ושמעתי גם מי מחליפה אותי, ילדה שאני לא אוהבת במיוחד. הכעס גאה בתוכי. חיפשתי משהו לשבור. חצי שעה אח"כ הגיע האוטובוס ובגלל שהייתי עסוקה בלבעוט בבקבוק בירה שמצאתי על הרצפה פיטפסתי אותו. רציתי לחנוק משהו ואם זה עוד לא מספיק קיבלתי הודעה שהורידו אותי הקבצה באנגלית, המקצוע שהכי השקעתי בו. עוד 20 דקות בתחנה ועוצרת איזה טרנטה שנראית משנת תרפ"ו עם איזה חסיד כזה ובוקסות של שירים שאני לא אוהבת אמרתי אין מה לעשות אני רוצה להגיע לנוער אז צריך לעלות. נשמתי עמוק ועליתי. הרכב היה מלא בריח של סיגריות ושריפה ועוד דברים שאני לא רוצה לחשוב, כשהגענו סוף סוף לכניסה לירושלים הרכב לו בחר להיתקע אז רצתי לקחת אוטובוס לאגודת אפרת. כשהגעתי לשם לא ראיתי אף אחד. שלחתי הודעה בקבוצה איפה כולם. עברו 10 דקות ואף אחד לא ענה. התקשרתי לחברה שלי והיא אמרה שהם בהתרמות, טסתי משם להתרמות ונשמתי לרווחה שהספקתי משהו אבל התעצבנתי על כמה שקרה עד עכשיו. אז הגעתי בעצבים ולא הצלחתי להתרים כלום. והתעצבנו עליי ממש כי הרסתי את ההתנדבות. פתאום שמעתי שיר של עדן בן זקן. מה? בהתרמות של הנוער? תהיתי לעצמי... הסתכלתי ימינה ושמאלה ופתאום ׀לא ראיתי את הבוקסה, לא החבר'ה, ולא את כיכר ציון. הכל נעלם ורק השיר של עדן בן זקן נשמע באמצע. הושטתי יד אל הפלאפון וגיליתי שזה רק שעון מעורר שכחתי עליו: "שע"צ, אגודת אפרת והתרמות." נשמתי בהקלה גדולה. איזה מזל שהכל היה חלום. השעה 5:00 לפנות בוקר ואני קמה כדי לרוץ להתארגן ולהספיק את האוטובוס של עשרים 6. איזה מזל שהכל היה חלום. ואולי לא? אולי זה גם בדמיונות שלי כל הפחדים האלה? הכי חשוב. התנדבות של הנוער הכי טוב בעולם, אני בדרך!!

קומיקס

מיומנו של רכז/ת

אביטל סופר

יומני החביב שלום לך.

כותבת לך כותבת נאמנה.

או רכזת מה שתרצה,

בנתיים אני מוכרחה לספר לך על הסמנריון שהיה אש, טיל, נפץ, נדיר, נפלא, קסום, צפון (תחליף למושלם). למה צפון? כי קיץ

וקיץ אומר צפון וסמנריון שהיה נפץ, נדיר, קסום, צפון

ו... נראלי שהבנתם תפואנטה (ספילר. אין פואנטה)

קיצר מה אני אומרת

הייתי מפרטת עוד על הסמנריון אבל נראלי שהבנו תקאץ.

קיצר

שחושבים על זה (נדגים בעוד משל כמו של הציפית של השמיכה בירחונות הקודם)

משל לפעיל חביב שבא להתנדבות בבית חולים (זרקתי) והוא בפלאפון במקום לשמח חולים כמצופה מפעיל שבא להתנדב.

נמשל,

לג'יני שבא למלא משאלות לאיש חביב, בקיצור האיש בוחר למלא תמשאלה שלו על קפה כי הוא צריך להיות ערני כדי לחשוב

על משאלה. ובכך התבזבזה לו משאלה

מבולבלים?

הגיוני.

ועכשיו למסר, (ככן אני בן אדם עמוק)

מי יצא הטמבל?

אולי האיש אבל לדעתי הפעיל יצא יותר דביל. למה? כי לפעיל היה יעוד. הייתה לו מטרה ברורה מאוד ולא כל כך קשה במיוחד,

ובמקום לנצל את הרגע, הוא בחר להיות בפלאפון ובסופו של דבר הוא פגע גם בעצמו וגם בסביבה שלו, כי הוא לא שימח חולים

שאגב זאת הייתה המטרה שלשם כך הוא בא.

אז למה הוא יצא הטמבל?

כי האיש שלנו פגע רק בעצמו שהוא בחר בקפה. שהקפה זה לא רע אבל גם לא מה שחשבנו שבן אדם יבקש מג'יני שיש לו

תאופציה לבקש כל משאלה שירצה.

האיש אומנם הפסיד אבל הוא לא פגע בסביבה שלו.

לכן הפעיל יצא הטמבל.

בקיצור.

לא להיות אותו פעיל, כי סתם חבל שתצאו טמבלים.

ואגב מי שקרא עד לפה שישלח אימוגי של אפרוח:

♠ יומלבלב אנשים טובים ♠

נעמי פוקס

פינת כשרונות צעירים

שם: דוד הרשקוביץ

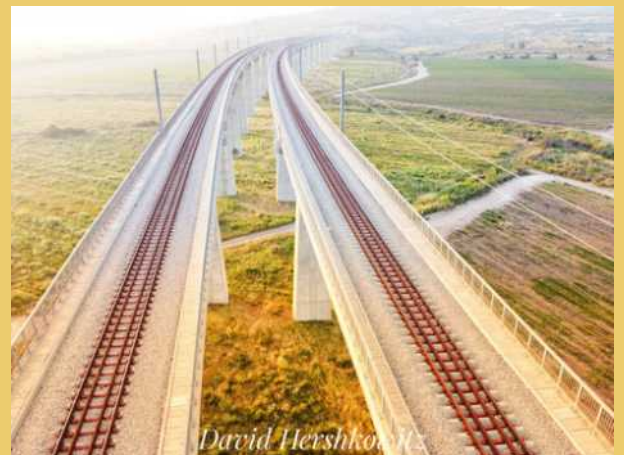
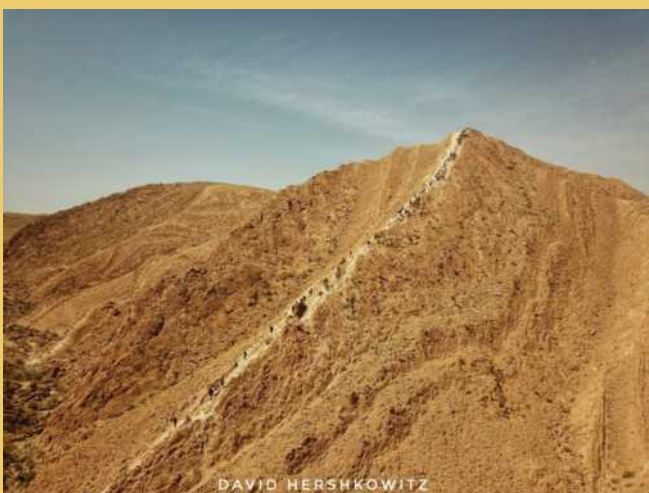
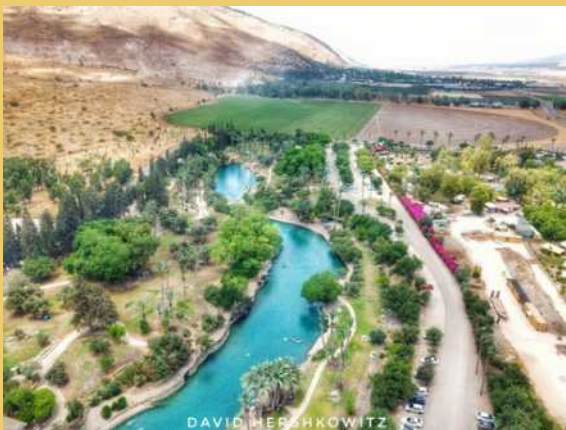
גיל: 16.5

כשרון: צילום

ימקום מגורים: ישוב נריה

איפה אתה לומד: בישיבה התיכונית בשעלבים

פרי אהוב: מנגו ותות

- א- אנחנו נמצאים בשיאו של החופש הגדול!
- ב- בואו שהיה חופש מדהים ועוד יהיה יותר שווה..
- ג- גם חגגנו יומולדת שנה, עם חפש ת'רכז מהסרטיםם
- ד- דרום, צפון, מרכז, ירושלים בנימין ושומרון,
- ה- הגיעו כולם, מרחוק ומקרוב, כדי לומר תודה.
- ו- ואולי באמת כדאי שנצטרף להכרת הטוב,
- ז- זה לא תמיד קל להודות, כי יש קשיים בדרך..
- ח-חשוב לשים לב ולדעת שיש עוד המון עשייה שקטה
- ט- טוב לב ונכונות לעזור שנמצאת מאחורי הקלעים:
- י- ישבצים בכמויות גדולות, נסיעות בצום, או
- כ- כל מעשה קטן לחברה, אפילו לנקות לכלוך
- ל- לסמינריון המטורף שהשקענו עליו כ"כ
- מ- ממש ראינו איך כל מי שהגיעו הוסיפו המון,
- נ- נהננו מהאווירה הטובה, האכפתיות והביחד
- ס- סיפורים מצחיקים שלכן, וכל השיחות המהממות
- ע- עדינות ורגישות של כולם, והסבלנות ממש ראוייה להערכה!
- פ- פשוט תודה מכל הלב לצוות סמינריון, לשובאל ונעם,
- צ- צדיקים באמת, תודה גם לרכזים המושלמים שלנו,
- ק- קיבלנו המון ידע וכלים להתנדב, יזמנו פרויקטים
- ר- ראינו את החברויות מתחזקות, ואת כל מה שעשיתם.
- ש- שתדעו שזה לא מובן מאליו העזרה האהבה והנכונות לתת
- ת- תעריכו את עצמכם יותר כי אנחנו מעריכים ברמות
- ותודה גם לענבר, מעין שמעון, נהוראי, אביטל, חרות, תפארת, יוני, נהוראי, מלאכי, אלישיב, רננה, נעמה בורג, נחלה, בת אור, וכל מי שגרמו לנו להנות יותר, הכינו אוכל, נסעו ועמלו לטובת כולנו, עשיתם מעל ומעבר ואין עלינו בעולםם♥

צולם ע"י: גלעד נוני
המצולם בתמונה: יהודה חגי